

“M’emportaria de Berlín a Granollers els parcs i les places (...). De Granollers a Berlín, la família, els amics, el sol, la Festa Major, el menjar i el mercat”

Què voldries que Granollers tingués de Berlín? I al revés?

M’emportaria de Berlín a Granollers els parcs i les places. Hi ha sorra a tot arreu per jugar, una sorra finíssima, portada del mar Bàltic, molt neta perquè no hi entren els gossos i els gronxadors i les estructures dels parcs són de fusta, pensades per al desenvolupament del cos. Aquí són de plàstic i només tenen l’aspecte lúdic.

De Berlín m’agrada molt la part verda. Tens molta tranquil·litat. Comparat amb Barcelona, Berlín té molts parcs.

De Granollers m’emportaria la família i els amics, per suposat. I el sol, la Festa Major, el menjar... allà el gust desapareix. També m’encanta el mercat de Granollers. Quan vinc entre setmana a Granollers, vaig sempre al mercat. Allà hi ha mercats, però aquesta combinació de roba, aliments, coses de la llar i bona qualitat costa de trobar a Berlín.

De quina manera exerceixes de granollerina a Berlín?

Sempre que em pregunten d’on vinc els dic que de Catalunya i de Granollers. Llavors, els explico que Granollers està entre Barcelona i Girona, a un quart d’hora de la platja, del Montseny... No m’agrada dir que sóc de Barcelona, perquè no me’n sento.

Què és catalanets a Berlín?

Som entre 20 i 30 famílies catalanes que ens trobem i fem un esplai, colònies, compartim experiències..., gràcies a un centre cívic berlinès que ens acull i ens permet muntar diverses activitats. Per exemple, els explico la Festa Major de Granollers. De fet, som molt ambaixadors de Granollers. La Festa Major, la visc sempre molt intensament. Per una banda, perquè és una part fonamental de la ciutat i perquè en una setmana tens concentrada tota la cultura i tradició catalana. És una festa molt ciutadana. Que no ve de dalt a baix, la gent és realment qui fa la fes-

“La gent és qui realment fa la Festa Major de Granollers i es respira un ambient preciós. No és comparable amb les festes que es fan a Berlín”

La Gemma, amb els seus dos fills, va tornar a Granollers per gaudir de la Festa Major

ta i es respira un ambient preciós. No és comparable amb les festes que es fan a Berlín, que n’hi poquíssimes al carrer, també pel clima. Ells no tenen aquest concepte de festa mediterrània.

La situació política de Catalunya s’equipara a Alemanya a la de Baviera. Com ens veuen els alemanys?

Quan senten el català, els alemanys el relacionen amb un dialecte. Tenen aquest pensament perquè el comparen amb el bavarès, que sí que és un dialecte. D’altra banda, Alemanya és un país que ha buscat durant molt temps la unificació. Per tant, qualsevol nacionalista-separatista els fa por. La seva història sempre ha tendit a veure la unificació com a positiva i tenen una experiència molt negativa del nacionalista extrem. Són molts factors que fan que potser no acabin d’entendre la situació política catalana i el que es demana a Catalunya.

Els alemanys pensen que, sense Catalunya, Espanya anirà pitjor. I com que Espanya continuarà dins la Unió Europea, qui els ajudarà? Alemanya. Per això, des del seu punt de vista pràctic i conservador, són més afins al que diu la constitució, al que marca la llei.

Et mostres a favor de discriminar positivament les llengües minoritàries.

Sí. A l’Europa de l’est s’està imposant el rus. Em va sorprendre molt que quan vaig anar a Bielorrússia durant tres mesos no trobés absolutament ningú que parlés bielorus. En el cas d’Ucraïna, hi ha un aspecte lingüístic que s’està deixant de banda. Les regions de l’est, que parlen rus, volen tenir un estatus diferenciat, mentre que a l’oest la gent parla majoritàriament ucraïnès. Quan l’estat decideix abolir la llei que dóna preferència al rus, està discriminant una part de la població, que té aquesta especificitat cultural.

Quan vas a la gent i als pobles, t’adones que la religió, la cultura és molt important.

